

Onderaan de filatelistische ladder - 1

Snuffelend in een rommeldoos bij een handelaar, op zoek naar dat ene dubbeltje tussen de centen, ontmoet je soms de vreemdste poststukken. Ik noem dit *ontmoeten*, maar niet zelden is het woord *confrontatie* meer op zijn plaats, want mijn incasseringsvermogen wordt geregeld op de proef gesteld. Het gaat in deze serie verhaaltjes steeds over poststukken in de prijsklasse van € 0 tot € 2, dus stukken die zich qua prijs onderaan de filatelistische ladder bevinden. Soms zijn ze volstrekt onbruikbaar, soms verrassend 'to the point' en in ieder geval zo bijzonder dat ze een bespreking verdienen.

Het eerste is al meteen een voltreffer, zij het in negatieve zin (1). Stel dat je een verzameling over *wijnbouw* zou hebben of zou willen beginnen, dan haal je dit stuk direct uit de massa voor nadere beschouwing. Conclusie? Zeven keer NEE, zeven goede redenen om dit stuk niet te kopen en verbijstering vanwege de moeite die men heeft gedaan om het toch iemand in de maag te splitsen. Kijkt u even mee?

1 Het is een gewone enveloppe met een afbeelding die op de achterzijde wordt verduidelijkt (2). Het is dus kennelijk de bedoeling dat die afbeelding een integraal onderdeel van het stuk vormt. Helaas niet postaal, dus voor de thematicus niet bruikbaar.

2 De twee machinefrankeringen zijn nul-waarden, hebben geen frankerfunctie en zijn evenmin demonstratie- of proefexemplaren van de fabrikant. Dus vermijden.

3 De bovenste machinefrankingering is onleesbaar en vormt bovendien een hinderlijke bedekking van de zegels en de illustratie.

4 Het slechts gedeeltelijk leesbare stempeltje van de *Winzergensenshaft* (wijnboerencoöperatie) Sasbach is misschien het adres, maar als dat zo is, dan is het stuk overgefrankeerd. Voor lokaal verkeer was het tarief destijds namelijk 20 Pfennig.

5 Als het onder 4 bedoelde stempeltje 'zo maar' een stempeltje is, dan is het een stuk dat alleen maar gemaakt is om het poststempel te 'legaliseren'. Het stempel moet namelijk op een postzegel worden aangebracht. Vaak is het door de postautoriteiten voorgeschreven om een tweede stempel aan te brengen, maar drie is wel erg veel. Dit soort maakwerk dient men te vermijden.

6 Als men alleen geïnteresseerd is in het middelste stempel (en dat is hier het enige dat telt), dan moet het op een zo neutraal mogelijke zegel worden aangebracht of, nog mooier, een zegel die over hetzelfde thema gaat. De felgekleurde *Jugendmarke* met een vis slaat hier als een tang op een varken en de

Berlijnse architect Von Knobelsdorff is ook geen goede keuze voor Sasbach aan de Rijn.

7 Het stempeltje van de gemeente Sasbach heeft totaal geen functie en maakt het stuk nog drukker dan het al was.

Hoe kán men zoiets maken en hoe dúrft men dit te verkopen? Is er dan niets positiefs te melden? Ja, toch wel. Zoiets ben ik als jurylid gelukkig nog nooit tegengekomen in een wedstrijdinzending.

Het kan ook anders. Tijdens dezelfde snuffelsessie kocht ik voor een krats een handvol brieven. Alle waren gericht aan hetzelfde adres. Mettler-Waagen heet tegenwoordig Mettler-Toledo: een Zwitsers-Amerikaanse multinational en wereldleider in weeg- en meetapparatuur. De Duitse afdeling zetelt in Giessen. De manager daar was kennelijk een verzamelaar en had zijn verkoopkantoren in andere Duitse steden, naar het lijkt, opdracht gegeven de brieven naar de hoofdstigting filatelistisch te frankeren en/of te laten afstem-pelen. Afbeelding 3 is daarvan een geslaagd voorbeeld: frankering correct, leuke combinatie stempel/zegel. Maakwerk? Gewone zakenbrief? Van beide een beetje, maar verzonken goed bruikbaar in een verzameling over luchtverkeer of een aanverwant thema.

7831 Sasbach, Kaiserstuhl 24 A
"Weinlese", aus dem Zyklus der "Frühen Berufe", BB
Holzschnitt aus dem 15./16. Jahrhundert

2

3

1